



خه و بينى چاك له لايه ن خواى گوره وهيه، وخه و بينى ناخوش له لايه شهيتانه وهيه

له ئه بى قه تاده وه -ره زاي خواى لى بيت- كه پيغمبر -صلى الله عليه وسلم- ده فرموت: «خه و بينى چاك له لايه ن خواى گوره وهيه، وخه و بينى ناخوش له لايه شهيتانه وهيه، ئه گه ر به كيكتان خه و يكي بينى كه لى ده ترسا ئه و باسى سى جار تف بكات به لاي چه پيدا، و په نا بگرى به خواى گوره له شهر و خراپه، ئه گه ر (وا «ره فتار بكات) ئه و خه ونه كه زيانى پى ناگه به نيت [سه حح - راست] [(البخاري و مسلم) هاوران له سه ري]

پيغمبر -صلى الله عليه وسلم- پيمان راده گه به نيت كه خه ون بينى خوش وئاسووده به خش له خودا وهيه، وئو خه ونه ي حه زى پيناكات و دلته نكي ده كات له شهيتانه وهيه. هر كه سيك له خه وندا شتيكى بينى كه حه زى پيناكات؛ ئه و با تف بكات به لاي چه پيدا، و په نا به خودا بگرى له شهر و خراپه، ئه و خه ونه؛ ئه گه ر به م شيوه به ره فتار بكات ئه و خواى گوره ئه م شتانه ي كردووه به هو كاري سه لامه تبوون له و شهر و زبانه ي كه له وهيه به هو ي خه ونه ناخوشه كه وه . تووشى بيت

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ku/show/3586>

